

Дневникъ 66.

(стенографически)

Засѣданіе на 4 Юний 1883 год., отворено въ 2 часа сл. пл., подъ прѣдсѣдательството на г-на Д. Юркова.

Присѣтствующи 8 чл., отсътствующи безъ отпущъ Д-ръ Чомаковъ и Гр. Караджовъ. Въ присѣтствие на г-на Г. Груева.

Дневний рѣдъ.

Прѣдсѣд: На дн. рѣдъ имамъ продължение разискваніето на правилника за изпълненіята. Стигнахъ сме до III отдѣлъ. (Чете)

Отдѣлъ третій.

Производство на расхвърляніето.

Т. Кесяковъ: По добръ да се каже „на раздѣленіето“.

К. Калчовъ: „Размѣтаніе“ най добръ отговаря. (Приема се членътъ съ тая поправка).

Прѣдсѣд: Да се забѣлѣжи въ протокола, че всждъ дѣто се срѣщне „расхвърляне“ ще се поправи съ „размѣтаніе“. (Чете):

Чл. 111. Сждебно производство на размѣтаніе става, ако изпълненіето е произвело едно количество пари, което не стига за наплащаніето на всички участвуещи кредитори.

Чл. 112. Прѣдсѣдателятъ на сѣдилището, щомъ получи извѣстие за таково положеніе на работата, опрѣдѣлява единъ сѣдия-комисаръ, който издава призованіе къмъ всякой отъ участвуещитѣ кредитори да подаде въ растояніе на двѣ седмици една смѣтка на вѣресията си, въ главница (майка), лихви, разноси и други послѣдственни (accessoires) искове.

Прѣдсѣд: „Побочий“ — тая дума не може ли да се замени съ друга?

Г. Груевъ: Тя е като юридическа дума. Употрѣбляватъ чesитѣ много, но е славянска. Означава всички нѣща които се появяватъ по край искътъ.

Т. Кесяковъ: Ти отговаря на френската „accessoires“ Да се обясни въ скобки.

К. Калчовъ: Намѣсто „побочий“ да се каже „принадени“ тя най вече отговаря.

Г. Груевъ: И тая дума не отговаря на смисъла. „Принадени“ — значи „притурени“, което може да бѣде по причина изходяща отъ друга страна, когато тукъ не се разумѣва това.

К. Калчовъ: Тогава да се поясни съ френската дума „accessoires“.

Д. Стамбуловъ: Да се каже по добръ „последствени“ и съ пояснение „accessoires“. (Приема се чл. съ тая поправка).

Чл. 113. Слѣдъ истичанието на двуседмичний срокъ сѣдия-комисарьтъ приготвя единъ проектъ за размѣтането на паритѣ.

Количеството на разноситѣ за производството трѣбва най-напрѣдъ да се прѣсметне и извади отъ массата.

Вѣресията на единъ кредиторъ, който не се е съобразилъ съ призованието, се оцѣнява спорѣдъ книгата по изпълнението, прѣдадена на сѣдилището. Едно добавъчно допълнение на вѣресията не се приема.

Чл. 114. Сѣдия-комисарьтъ трѣбва да опредѣли единъ сѣдебенъ день, за въ който да призове всички участвуещи лица.

Призованието на длѣжникътъ може да се остави, ако то трѣбва да стане чрѣзъ съобщение въ чуждестранство или чрѣзъ публично съобщение.

Проектъ за размѣтанието трѣбва да бѣде депозиранъ най-късно три дѣна прѣди сѣдебний день въ писалището на сѣдилището, за да могатъ участвуещитѣ да го прѣгледватъ.

Ако въ сѣдебний день не се повдигне никакво възражение противъ проекта, той трѣбва да се приведе въ дѣйствиѣ.

Ако се повдигне възражение, тогава всѣкой участвуещъ кредиторъ трѣбва веднага да се произнесе върху възражението.

Ако възражението се признава отъ участвуещитѣ за основно, или ако се сключи едно съгласие по другъ начинъ, проекта тогава трѣбва да се поправи.

Въ противенъ случай, слѣдъ като се състави протоколъ върху повдигнатитѣ възражения, дѣлото трѣбва да се прѣдаде за разрѣшение на окръжното сѣдилище, а проекта за размѣтанието се туря въ дѣйствиѣ само до толкова, до колкото не е оспоренъ.

Д. Стамбуловъ: Въ тоя чл. се срѣща дума „планъ“, — да се замѣни съ друга ще бѣде по добръ.

Прѣдсѣдъ: „Проектъ“ да се каже? (Приема се чл. съ тая поправка).

Д. Стамбуловъ: Да се забѣлѣжи въ протокола, че за всѣдѣ дѣто се срѣщне „планъ“, ще се поправи съ „проектъ“.

Чл. 115. Кредиторътъ, който въ сѣдебний день не се е явилъ прѣдъ сѣдия-комисарьтъ, нито пъкъ е повдигналъ възражение прѣдъ сѣдилището прѣди тѣзи сѣдебенъ день, счита се като съгласенъ за турянieto въ дѣйствиѣ на проекта.

Ако единъ кредиторъ, който не се е явилъ въ сѣдебний день, а е заинтересуванъ въ възражението, счита се, че припознава възражението като не безосновно.

Прѣдсѣдъ: Тука „като не безосновно“ може да се поправи съ „като основно“.

Г. Груевъ: Единъ кредиторъ като не се явява на възражението, макаръ да е заинтересуванъ въ него, счита се за него това възражение „като не безосновно“, като че той е присѣдствувалъ, но не направилъ противно възражение. Има разлика, макаръ тѣнка, мѣжду тая фраза и „като основно“.

К. Калчовъ: Юридически „не безосновно“ е по добръ да се каже. „Като основно“ се разбира, като че самъ кредиторътъ потвърждава възражението, ако не върази, а мълчи.

Т. Кесияковъ: Макаръ да не присъствува единъ кредиторъ, то пакъ неговото отсъствие може да се мисли като мълчание сръщо възражението. Слѣдователно, все е сѣщото. За това да се заличи думата „не безосновно“, а се кажи „основно“, която е по гладка.

Д. Стамбуловъ: Г-нъ Калчовъ по хубаво разясни. Ако се прочете внимателно ал., излиза, че ако има възражение проектъ нѣма да има. Ако пакъ има проектъ, то е че нѣма противо-възражение отъ страна на кредитора, който не се явилъ да направи това — значи че промълчава да отговори, а тогава възражението за него ще бѣде „не безосновно“.

Г. Груевъ: Когато се направи единъ проектъ, единъ отъ кредиторитѣ върази, че не го приема тѣй. Комисарътъ отваря разискване на възражението. Ако другитѣ кредитори и да въразятъ, счита се че приематъ първото възражение. Но ако азъ присътвующъ права възражение отъ страната на г-на Калчова, който не присъствува — какво излиза? Може ли да се счете за него „основно“? Не, то е за него като „не безосновно“ — въобще има една малка разлика мѣжду двѣтѣ тия думи. „Основно“ значи даденъ „караръ“ присъствено, а отсъствено — „секюти икаръ“. Въ това се състои разликата.

К. Калчовъ: Първата алинея говори, за кредиторитѣ, които не говорятъ, не въразяватъ. Втората — приема, че има възражение; но като не се явили нѣкои да въразятъ или потвърдятъ, счита се че признаватъ възражението не „като основно“, защото не се явили лично да потвърдятъ, а съ недохожданието си замълчаватъ на възражението — значи за тѣхъ може да се счита „като не безосновно“.

За това да остане тѣй, само да се поправи „а е заинтересованъ“ и пр. вмѣсто „е заинтересованъ“ и пр. (Приема се чл. съ тая поправка).

Чл. 116. Ако дѣлото е било прѣдложено на сѣдилището, на основание на послѣдната алинея на чл. 114, веднага се опрѣдѣля сѣдебенъ день за разрѣшение на повдигнатитѣ възражения.

Чл. 117. Въ рѣшението трѣбва да се постанови на кого отъ кредиторитѣ и въ какво количество ще се плати спорната частъ отъ масата.

Задочно рѣшение противъ единъ кредиторъ, който е билъ повдигналъ възражение, а не се е прѣдставилъ прѣд сѣдилището въ означений сѣдебенъ день, се издава въ смисълъ, че кредиторътъ е оттеглилъ възражението си.

ГЛАВА ТРЕТА.

Испълнение върху недвижими имоти.

Отдѣлъ първий.

Производство до захващението на размѣтанието.

Чл. 118. Исклучаватъ се отъ изпълнителенъ секвестръ:

1-о. Малка къща необходима за жилище на длъжникътъ и на неговата фамилия, до стойностъ три хиляди гроша най много.

2-о Ниви на длъжникътъ, до петнадесетъ уврата за прѣхрана на фамилията му, най много до петъ уврата.

Г. Груевъ: Г-нъ Кесиковъ завчера поиска да се опрѣдѣли въ тоя членъ каква именно частъ ще се остави на длъжника отъ земята му, която се подвергава на проданъ. Мъчно е обаче да стане това. Знаете производителността на нивитѣ не е еднаква: на мѣста 5 уврата даватъ произведение, което на друго мѣсто излиза единъ увратъ. Освѣнъ това длъжника може би има само лозя, така щото, ако приемемъ 15 увр. де се отстъпятъ, ще трѣбва на едни отъ лозя, което има, на други отъ ниви — и тука има невъзможностъ. Въ комиссията много се развива тоя въпросъ, но не се доде до споразумение и остана пакъ безъ да се опрѣдѣли именно.

Прѣдсѣд.: Ако приемемъ принципътъ да не се отчуждаватъ имотитѣ, можемъ да приемемъ тѣй членътъ. Но има едно несъгласие въ правилата: човѣкъ който длъжи 50 лири, за да даде паритѣ не може да получи отстъпка, а купува 20 увр. ниви. Когато му се секвестиратъ нивитѣ, тѣй казва че имамъ прегенция отъ единъ членъ на закона и трѣбва да ми са отстъпни една частъ отъ нивитѣ за да прѣхранявамъ фамилията си. Съ туй кредитътъ може да пострада, а още и принципътъ на првото се нарушава. Азъ давамъ на единъ човѣкъ да си направи къща, а послѣ него да взема ни паритѣ ни къщата му.

Г. Груевъ: Колкото за тия случаи истина е рискъ. Макаръ да нѣмами граждански законъ, но въобще приехми началото когато се заема пари не може да се тури въ условието, че тия пари сж дадени за имота ср. дл. Просто щомъ доде срока кредитора има право да си поиска дълга. Ако е взелъ нѣкой пари да си купи ниви, не може да се покровителствува за да не му се продадѣтъ. Въобще зависи отъ упоменуванието или не въ записа. Ако е длъженъ специално това — ако се помене въ записа. Къщата може да му се продаде, ако е помѣнато въ записа.

К. Калчовъ: 44 чл. казва (чете). Това като се приема тамъ, тукъ си нѣма мѣстото и нѣме нужда отъ разискване. Много пжти се повтори, че тая мѣрка е противна на О. У. и ако не се приеме сега ще остане да се прѣдложи на 3 разискване. Не може къщата на човѣка да остане не отчуждаема, защото пакъ никакъ не може да се взематъ паритѣ.

Прѣдсѣд.: Това именно и азъ казахъ. Отива човѣкъ взема 20 лири. Послѣ не може да ги плати. Има 20 уврата ниви по тия му са нуждни и за прѣхрана, има къща и тя му е нужна за живение — отъ гдѣ ще вземе кредиторътъ паритѣ си? Има единъ принципъ въ сѣдилищата, че никой не може да се обогати съ разноситѣ по други. Единъ работи днесъ и иска рва 15 гр. а азъ да му дамъ пари да си купи къща. Той може послѣ да иска рва, но крие.

За това не трѣбва да се приеме, че „малка къщица“ се остава на длъжника както и за нивитѣ.

Д. Стамбуловъ: Азъ просто не разбирамъ какво ще стане, г-да, ако една селска къща се продаде?

Прѣдсѣдат.: Единъ испадналъ баща съ 5 синове има 100 лири разноси, значи имотътъ да му се остави който да му покрива тия расходи? Ако се остави на оцѣнение на сѣдилището пакъ по добръ ще бѣде.

Т. Кесяковъ: Най-послѣ отъ челоѣко-любие да приемемъ за малка кѣща, но тогава защо сѣ и други отстѣпки? Или да му дадемъ ниви и волѣ семе и кѣща послѣ? Отъ дѣ ще се плати дълга?

К. Калчевъ: Азъ съмъ противенъ за кѣща. Какъ *малка* кога тя трѣбва да прибира цѣлата фамилия на длѣжника.

Г. Груевъ: Ако фамилията е отъ 15 чл. не значи, че трѣбватъ 15 стаи? Просто „малка“ кѣща, необходима за прѣживяване.

К. Калчевъ: Горѣ като оставими сѣме, храна, поне недвижимитѣ да заличимъ.

Г. Груевъ: Ние говорихме да имаме граждани а не робие.

К. Калчевъ: Предлагамъ първата алинея да се заличи, въ втората може да опрѣдѣлимъ колко уврата. Това за селенитѣ, понеже тѣ безъ оранъ не могатъ да живѣятъ, а колко за плѣвникъ ако му се отчужди, той на гърбъ ще се принася и сгради другъ на друго мѣсто. Ако доде работата до граждани, тогава да имъ се отнематъ кѣшитѣ безъ устѣпка, като мнозина не ще иматъ земи. Инакъ ще оставимъ прецедентъ за не добросѣвѣстностъ въ гражданитѣ. Такъво тѣлкувание да дадемъ на члена.

Прѣдсѣдат.: 263 чл. отъ О. У. казва, че имота е отчуждаемъ, Турски законъ е съ противно начало, но той по-вече говори за земи „еразие“ (мѣри) че не се продаватъ.

Г. Груевъ: Не отказва никой, че кѣщата се не отчуждава: има обаче една разлика: оня който има голѣма кѣща продава му се, а му се отстѣпва една частъ отъ стойността ѣ да се приправи една малка за да има гдѣ да склони глава съ фамилията си. Това го изисква общественний интересъ.

Д. Стамбуловъ: Слѣдъ тия разяснения мисля нѣма защо да се възражава. Асли една селска кѣща кой ще я купи? Съгласенъ съмъ съ тѣлкуванието дадено отъ г-на Калчева: за зами да се разбира собстоенно за селенитѣ, а за кѣща за гражданитѣ, но като се купива на длѣжника малка кѣщица.

Прѣдсѣдат.: Г-нъ Калчевъ прѣдлага да се заличи първата алинея като остава даденото тѣлкувание. (Приема се).

К. Калчевъ: За втората алинея да туримъ 10 уврата или отъ 5—10.

Ив. Ст. Гешевъ: Ами ако има гюльови градини?

К. Калчевъ: За такива да бѣде 2 уврата.

Прѣдсѣдат.: Азъ вѣрвамъ ще направимъ хората мѣрзеливи ако приемемъ спорѣдъ члена.

К. Калчевъ: Да се означа само за ниви, защото който има гюльови и лозя, той е богатъ.

Т. Кесяковъ: Тоя членъ, г-да, нѣма смисълъ. О. У. изрично казва, че нѣма стока непрѣдаваема. Приемамъ обаче да се отстѣпи единъ чифтъ волове, които трѣбватъ за землѣдѣлеца. Ако пъкъ приемемъ това, то трѣбва да приемемъ и за ниви, защото безъ такова защо му са воловетѣ? Да опрѣдѣлимъ отъ 5—10 уврата.

Прѣдсѣдат.: Тогава да се каже „земи“, а не „ниви“.

Т. Кесяковъ: Но може да има гюльови.

Прѣдсѣд.: „Еразие“ сѣ земи — така може да тѣлкуватъ сѣдилищата.

Т. Кесяковъ: Работата е, че трѣбва да има яснотъ въ закона. Ако кажемъ „земи“ може да се разумѣватъ: лозя, гюльови градини и пр.

Ив. Ст. Гешевъ: Въ Карлово почти всички иматъ кѣщи и по нѣколко уврата гюльови. Какво ще му продадемъ?

Прѣдсѣдат.: Имота на длѣжника е гаранция на кредитора. За това нѣма смисълъ това прѣдписаніе на закона. Нашето социално положение отхвърга такъво нѣщо. Най-послѣ да се гласува: има прѣдложение за 10 уврата ниви?

Д. Стамбуловъ: „До 15 уврата“ азъ прѣдлагамъ. (Приема се).

Отстъпка отъ кѣща не се дава. Но тогава хората оставатъ на улицата. Азъ прѣдлагамъ да се приеме и то.

Т. Кесяковъ: Азъ прѣдлагамъ да се гласува цѣлий членъ изведнажъ, съ поправката само „до 15 уврата“. Да кажемъ, че домовладѣтельтъ—длѣжникътъ е виновенъ и заслужва да се лиши отъ жилището му, но що е виновата фамилията му? Ако остане длѣжникътъ безъ кѣща, може да се прибере дѣто и да е, но фамилията му не може — никой не бия приелъ. Като приехми за ниви, да приемемъ и за кѣща.

К. Калчевъ: Сега се вече рѣши—остава да прѣдложи, който има на 3-то разискване.

Прѣдсѣдат.: Давамъ 5 мин. отпущъ.

(Слѣдъ отпущъ).

Прѣдсѣдат.: Турямъ на гласуване цѣлий членъ. (Пада).

Ив. Ст. Гешевъ: При всичко, че падна членътъ, азъ мисля трѣбва да се намѣри срѣдство, което да удовлетвори двѣтъ противоположни теории. Най-послѣ не може да се приеме безъ подобенъ членъ. Да глѣдаме поне отъ челоуѣколюбива точка зрѣние на въпроса.

Прѣдсѣдат.: Азъ прѣдлагамъ до 3-то разискване да се избере една коммисия отъ двѣ лица за да приготви единъ новъ членъ. Ако се водимъ по принципа за съставянieto на обществото, ще видимъ, че всѣки баща е длѣженъ да се грижи за своята фамилия, та ако съжалеявами фамилията му трѣбва да съжалеявами и издържателя ѝ. Духътъ на О. У. обаче не съдържа такава пощада. Но и за да не се лишимъ отъ подобенъ членъ съвсѣмъ да стане както прѣдлагамъ.

Т. Кесяковъ: Не е крива една фамилия или малолѣтнитѣ, за гдѣто мжжътъ задлѣжнялъ и отъ зла мисълъ не пристоява на длѣга си, та остави дѣцата на пѣтя, като се продаде кѣщата, която е на цѣлата фамилия. За това ще направимъ челоуѣколюбие, ако оставимъ поне една кѣща и то заради фамилията на длѣжника. Колкото за ниви да не приемами, защото ще направимъ хората лѣжци и ще убиемъ кредита имъ.

К. Калчевъ: Тая нова теория сега слушамъ, че кѣщата принадлежи на цѣлата фамилия; а другитѣ имоти не сж ли за цѣлата тая фамилия? Чоуѣкъ защо се мѣчи, ако не за да остави нѣщо на потомството си. Ако отъ челоуѣколюбие исками да направимъ устъпка, то трѣбва тя да е отъ земи, а не кѣща. Бѣхъ съгласенъ най-послѣ за кѣща, но то да се тѣлкува само до селскитѣ длѣжници а не до гражданиѣ, които иматъ само кѣща.

Д. Стамбуловъ: Азъ правя предложение членътъ да остане тъй, като опрѣдѣлимъ въ II ал. да се оставя „10 увр. земи“. Една фамилия да има земи не по-вече отъ 500 гр., кой е тоя кредиторъ който ще даде 2,000 гр.? Но и ако има нѣкой да даде трѣбва да мисли, защото послѣ да се продадатъ отъ 500 гр. ниви на фамилия отъ 5 души, не зная какво ще помогни? Положимъ още, че бащата умрѣлъ, оставилъ ситни дѣца, а майка имъ се труди съ обработване на земитѣ да ги отхрани и вие вземетѣ ѝ и тия земи! Майката съ 4 — 5 дѣца да стане ратайкиня? Ако се водимъ отъ човѣколюбие да оставимъ малка кхща и 10 увр. земи. Азъ правя това предложение за новъ членъ.

Прѣдсѣд.: Моето предложение е първо. То е да се състави комиссия отъ двѣ лица, която да редактира единъ новъ членъ до 3-то гласуване на проекта. За въ комиссията прѣдлагамъ да бждатъ г-да Калчевъ и Гешевъ. (Приема се).

Чл. 119. Исполнителенъ секвестръ на едно недвижимо имущество не се нарушава съ това, че сжествува запоръ, секвестръ върху приходи или върху наемътъ.

Съ изпълнителенъ секвестръ на недвижимый имотъ силата на горнитѣ изпълнителни или уздравителни срѣдства изгасва, освѣнъ ако въ врѣме на секвестрътъ приходитѣ или наемитѣ сж вече платими.

Чл. 120. Ако длъжникътъ докаже, че чиститѣ и свободни приходи отъ неговитѣ недвижими имоти за три години стигатъ за наплащанieto на дългътъ, заедно съ главницата, лихвитѣ и разносцитѣ, и ако прѣдложи да прѣдаде събиранieto имъ на кредиторътъ, изпълнението върху недвижимый имотъ се спира отъ сждилището, безъ поврѣда на правото на кредиторътъ да поиска продължението на изпълнението, ако ся случи нѣкакво съпротивление или прѣпятствие за плащанieto.

К. Калчевъ: Азъ съмъ противъ тоя членъ. Такъво постановление личеше въ Турский законъ и даваше широко мѣсто на хиляди тълкувания. Той е противенъ даже на О. У., именно на 263 чл., който казва, че имотитѣ сж отчуждаеми.

Г. Груевъ: Членътъ никакъ не противорѣчи на О. У. Исплащанieto става отъ двѣ пѣща: отъ имотитѣ и отъ тѣхнитѣ приходи. Щомъ приемами началото, че прѣдшествующи имоти за изпълнението са движимитѣ, то не можемъ да не приемемъ тоя членъ, понеже приходитѣ се считатъ отъ тая маса имоти. А това и най-малко не държи въ противорѣчие на О. У. не трѣбва да даваи право на кредитора, като кърджалия да продава имотитѣ на длъжника, както само той да е осигуренъ. Законътъ трѣбва да прѣдвижда такъвъ случай за три години може прихода на имота да покрива дългъ, защо да се продава имота за кефа на кредитора? Само ако се случи друго прѣпятствие въ течението на тоя срокъ въ правото си е кредитора да иска распродаванието. Наистина малко ограничение правимъ на кредиторитѣ, но пакъ имъ се дава по-добра гаранция за да си прибератъ всички пари. Инакъ може до една стѣпенъ тѣмъ да е по износно, но да не се прѣдава на волята имъ длъжника и да правятъ каквото си щатъ. Осигоряване е да могатъ да си взематъ което имъ се пада, но не да съсипватъ длъжницитѣ. Законътъ защитава и двѣтъ страни. И за двѣтъ страни законополага еднакви права. Щомъ длъжникътъ може да се исплати по другъ начинъ, защо да му се продаватъ имотитѣ? Азъ даже мисляхъ, че за това не трѣбваше да стане и дума.

К. Калчевъ: Г. Груевъ каза, че цѣльта на закона е да усигори и длъжника. Трѣбва да знаемъ прѣди всичко, че основний принципъ на взаимоотношението е, че имота на длъжника е всѣкога гаранция на заема. Прѣди да стигне работата на сѣдилището това е, но когато стигне до сѣдъ работата трѣбва да се чака три години до рѣшението, но и послѣ това нищо не може да се удовлетвори кредитора, като ще трѣбва да чака още 3 год., до гдѣто си прибере паритѣ отъ прихода. И вие това разбирате ли движимъ имотъ? Напротивъ движимъ имотъ бива само на лице ако е. Това е противорѣчие на О. У., който като казва движимъ имотъ, разбира такъвъ на лице.

Прѣдсѣд.: Френската процедура оставя длъжника да прѣдстави автентични документи за че прихода му може да покрие дълга и за една година, а тука е 3 години. Въ нея стои „*boi avtentique*“ а тука „който докаже“. Щомъ прѣдстави длъжника документи, не се изискватъ други доказателства. Длъжникътъ казва че има да дава 100 лева, но има толко приходъ отъ едикой имотъ дава контракта кредитора да събере кирията, а продажбата на имота не може да се произведе. Тукъ обаче и това се отбѣгва. За да се констатара че истина приходътъ му е 100 л. трѣбва да се занимаатъ вѣщи хора, но и послѣ това пакъ се чака три години. Трѣбва да се намали поне срокътъ, като още нѣмаи установени и автентични контракти.

Д. Стамбуловъ: Азъ имамъ да говоря за члена. Имали контракти или не длъжника, то е въпросъ, който не се разисква сега и прѣдметътъ ни е отхвърленъ. Ако едно лице има имотъ за 500 лири, има приходъ 100 лири. Ако дължи 150 лири, трѣбва ли да му се продаде имота отъ 500 лири за дългътъ, който е равенъ на $\frac{1}{4}$ отъ стойността на имота? Напротивъ трѣбва да почака $1\frac{1}{2}$ година за да си прибере паритѣ отъ прихода. Инакъ ще направимъ да се умаломощаватъ длъжниците.

К. Калчевъ: Въ Турско вѣрме длъжникътъ отива на властта и казване, че има малко имоти отъ прихода на които въ течение на 3 год. може да се покрие дългътъ. Какъ ще се оцѣни имота, какъ ще стане по-вече нещестие да знае. Отъ това вий сами заключавате колко губи кредитора. Ако приемемъ члена поне сѣдилищата да правятъ оцѣнение.

Прѣдсѣд.: Понеже има възражения турямъ членътъ на гласуване — които сж за него да дигнатъ рѣка. (Приема се).

Чл. 21. За изпълнението върху недвижимъ имотъ е компетентно окр. сѣдилище, въ окръжността на което лежи недвижимий имотъ.

Чл. 122. Изпълнението се заповѣдва, по искание, отъ компетентното сѣдилище. Исканието става чрѣзъ писменна жалба, която трѣбува да съдържава:

1-о. Означение на подлѣжащия на изпълнение документъ и на длъжимата сума.

2-о. Означение на недвижимитѣ имоти, които има да ся секвестриратъ.

К. Калчевъ: Последната алинея отъ тоя членъ прѣдлагамъ да се заличи. Съ нея приемамъ принципъ противенъ, на единъ по първи членъ. Но напрѣдъ въ единъ членъ се казва, че кредиторътъ не е длъженъ да доказва кои имоти сж на длъжника. Кредиторътъ ако покаже нѣкой имотъ не трѣбва да му се изисква до-

казателства — ако има може трете лице да направи съпротивление. Инакъ не възможно. Не е никакъ практично да отива кредиторътъ при кмета и да иска свидетелство, че едикой имотъ е дѣйствително на едикого си.

Т. Кесяковъ: И азъ съмъ за заличаванieto на тая алинея (чете я). Да удостовѣрява кредиторътъ, че едина имотъ е на длъжника — това не може да бжде. Той може да знае, че длъжникътъ владѣе единъ имотъ просто посочва го и нищо по-вече. Ако има интересъ въ тоя имотъ 3 лице, то може да заяви и слѣдователно тогава ще се спре изпълнението. И по-напрѣдъ се каза въ единъ членъ, че изпълнението се спира отъ 3 лице въ сѣщия случай и то обстоятелство може да съвпада.

К. Калчевъ: Кредиторътъ може да издири и ся увѣри, че едикойси имотъ е владѣние на неговия длъжникъ и тъй го посочва на сѣдилището, но да иска официално свѣдѣние отъ кмета, не зная до колко е практично.

Д. Стамбуловъ: Не се разбира *официално*.

К. Калчевъ: Ал. казва „да удостовѣри“.

Г. Груевъ: Ако се казваше „да докаже“, тогава истина можехми да разбирема това, отъ което се бои г-нъ Калчевъ. Но тука кредиторътъ е длъженъ „да удостовѣри“, да покаже нѣщо вѣроятно. Не е достатъчно само да опрѣдѣли, че длъжника живѣе въ оная къща, но трѣбва да каже че я владѣе. Тукъ се говори за документъ но той не се разбира да е автентиченъ. Достатъчно е да има едно свидетелство отъ кмета, което да показва, че едикоя къща е на тогава.

Т. Кесяковъ: Доста г-нъ Груевъ, че каза „свидѣтелство отъ кмета“. Види се че той не знае нито населението, нито кметоветъ. Има примѣри, че единъ имотъ се владѣе съ тании хюджерети съ контракти отъ 10 години и всѣки селенинъ знае това, но като се поиска свидетелствувание всѣки отрича. Това правятъ, защото всѣки иска да се ползува съ злоупотрѣбление. Кметътъ сѣщо е съ селото, или ако длъжника се случи да му е роднина, прѣсмѣтнетъ си колко скоро и какъ вѣрно ще даде свидетелство.

Прѣдсѣд. Турямъ Прѣдложението на г-на Калчева да се заличи послѣдната алинея отъ 122 чл. именно: „освѣнъ това кредиторътъ“ и пр. до край. (Приема се).

Чл. 123. Сѣдилището, прѣди да позволи изпълнителний секвестръ, може да распорѣди служебни издирвания върху това, да ли недвижимитѣ имоти, върху които ся иска изпълнението, сж въ владѣние на длъжникътъ като собствено негово притяжание.

Чл. 124. Протоколътъ върху секвестрътъ трѣбува да съдържа, освѣнъ общитѣ изисквания, означени въ чл. 39 още;

1-о. Означени на подлѣжащия на изпълнение документъ, на основание на който се извършва секвестрътъ;

2-о. Означение на длъжимото количество;

3-о. Забѣлѣжка, че изпълнителний служителъ е отишелъ на имотитѣ, които ся секвестиратъ;

4-о. Означение на секвестираниѣ имоти, т. е. за къща: — околията, общината, улицата, номерътъ, ако има такъвъ, ако ли нѣма, съсѣдитѣ; за земи — озна-

чение на сградитѣ, ако има такава, естеството и приблизителното пространство на всяка часть (парче), името на наемателѣтъ, ако има такъвъ, околията и общината въ които се намиратъ земитѣ, както и съседитѣ и други гранични знакове.

Чл. 125. Прѣписъ отъ протоколѣтъ трѣбва да се съобщи на кметѣтъ на общината, въ която се намиратъ недвижимитѣ имоти.

Длъжникѣтъ, както и другитѣ интересующи се лица, се извѣстятъ за извършениѣтъ секвестръ.

Чл. 126. Извършениѣтъ секвестръ не изключаватъ правото на други кредитори да секвестиратъ сѣщитѣ прѣдмѣти, на основание на подлѣжащитѣ на изпълнение документи. Секвестрѣтъ въ такъвъ случай се извършва съобразно съ постановленията на членъ 77.

(Конецъ въ 4 часа).

Прѣдсѣдатель: Д-ръ Яннуловъ

Подпрѣдсѣдатель: Д. Юруковъ

Секретарь: Д. Стамбуловъ

Стенографъ: Ив. А. Шандаровъ
